

In vrome herinnering aan

GERARDUS HENDRIKUS MENSINK

Hij werd geboren te Denekamp 2 november 1898. Voorzien van het Sacrament der zieken overleed hij te Denekamp 20 sept. 1979. Hij werd aldaar begraven 24 sept. d.a.v. op het parochieel kerkhof.

„Als ons aardse huis, ons lichaam, afgebroken wordt, heeft God al een plaats bereid voor hen die Hem liefhebben. Want door de dood wordt het leven wel veranderd, maar niet ongedaan gemaakt”. Het zijn onsterfelijke woorden uit de rijke Liturgie van de Kerk wanneer zij hier op aarde afscheid neemt van haar kinderen en hen begeleidt, samen met onze gebeden, naar het hemels Vaderhuis.

Er is een lege plek gevallen in ons familieleven nu „Gert” er niet meer is. Tot ‘t laatst toe was hij bedrijvig in de weer, was het niet in de werkplaats dan was hij wel op weg naar de vele klanten en allen hadden graag met hem te doen. Hij bezat een vriendelijkheid die volkomen oprecht en zonder bijbedoelingen was. Typerend was ook zijn openhartige gulheid. Hij gaf spontaan en nooit om er beter van te worden, maar om een ander te helpen en blij te maken. De vele kinderen van jarenlang zullen hem ook missen; want kindervriend

als hij was, deed het hem vreugde om kinderen blij te maken; hij heeft héél veel geld besteed om een blij en verrast kindergezicht te zien! Daardoor was hij in feite een rijk mens. Omdat hij zoveel wist te geven in al zijn gulheid; het zijn evenzovele gaven die hem verrijkt hebben voor de Hemel.

Zo zal hij in onze herinnering blijven voortleven. Als een harde werker, als een fijne huisgenoot, als een echt hartelijke mens. Wij vonden het jammer dat zijn levens-einde veel pijn en ongemak meebracht, maar kunnen zijn sterven ook begroeten als de verlossing en doorgang naar ‘t Vaderhuis. Want niet alleen in onze herinnering leeft hij voort, maar bovenal óók in het Vaderhuis van God. Op een oprechte en zuivere manier heeft hij God gediend en in Hem geloofd: zijn christenzijn was glashelder en solied, degelijk als het werk dat hij verrichtte. En hij bracht dit met name in praktijk door ware medemenselijkheid en naastenliefde. Met zo’n iemand kun je gerust op reis gaan de eeuwigheid in! Hij heeft nu zijn einddoel bereikt en is thuis gekomen bij God, die zijn trouwe dienaar niet onbeloond zal laten. En dat mag ons blij en tevreden stemmen. Hij die zovaak gewaakt heeft bij anderen, wordt nu bewaakt door de eeuwige zorg van God in het Vaderhuis.

Mijne geliefden, bedankt voor alle wederzorg en graag tot wederziens in het hemels Vaderhuis.

Wij die hem kenden en liefhadden bidden van harte:

Heer, geef hem de eeuwige rust in Uw vrede.

Voor uw deelneming, ondervonden tijdens de ziekte en na het overlijden van onze beminde broer, zwager en oom, betuigen wij U onze hartelijke dank.

Familie Mensink

Denekamp, september 1979

Oldenzaalsestraat 6-8

60.01/1

decor J. BENNEKER - koster - Denekamp
printed in spain